

System typów F_ω

Systemy Typów 2010/11
Prowadzący: dr Dariusz Biernacki

Piotr Polesiuk	Małgorzata Jurkiewicz
bassists@o2.pl	gosia.jurkiewicz@gmail.com

Wrocław, dnia 6 lutego 2011 r.

1. Wstęp

No to na razie taki bałagan

2. System F_ω

W rozdziale tym chcielibyśmy przedstawić Państwu core F_ω :-)

Tylko ładnie i w paru zdaniach to trzeba napisać :D

2.1. Termy i typy w F_ω

System F_ω to rachunek będący rozszerzeniem λ_ω oraz systemu F . Wszystkie trzy wywodzą się z rachunku lambda z typami prostymi. Termy oraz typy definiujemy w $\lambda \rightarrow$ następująco:

$t ::=$	<i>termy</i>
x	<i>zmienne</i>
$\lambda x : T. t$	<i>abstrakcja</i>
$t t$	<i>aplikacja</i>
$T ::=$	<i>typy</i>
X	<i>zmienna typowa</i>
$T \rightarrow T$	<i>typ funkcji</i>

2.1.1. System λ_ω

Główną cechą systemu λ_ω jest to, że oprócz termów zależnych od termów mamy typy zależne od typów, czyli możemy mówić o aplikacji i abstrakcji typowej¹. By nam się nie pomyliło z abstrakcją na termach, zmienne typowe będziemy zaczynać dużą literą. Przykładowo $Tb = \lambda X. X \rightarrow \text{Bool}$ i $\lambda X. X$ są abstrakcjami typowymi, ale $\lambda x. x$ jest abstrakcją na termach. Do typu Tb możemy zaaplikować Bool i dostaniemy $(\lambda X. X \rightarrow \text{Bool})\text{Bool}$ równoważne $\text{Bool} \rightarrow \text{Bool}$. Jak widać użyłam słowa *równoważne*. W rachunku lambda z typami prostymi sposób konstrukcji typów gwarantował nam, że dwa typy T_1 i T_2 na pewno są różne (zakładając, że typy bazowe były sobie różne). W λ_ω jest inaczej – typy tego systemu możemy podzielić na klasy równoważności. Do klasy $\text{Bool} \rightarrow \text{Bool}$ należą również $(Tb^n)\text{Bool}$ dla n naturalnego, a T^n oznacza aplikację n typów T . Zauważmy, że odpowiednikiem takiej relacji równoważności na termach jest β -równoważność. W świecie typów nazwiemy taką relację \equiv ². Podobnie jak w świecie termów, typy są silnie normalizowalne i zachodzi własność Churcha-Rossera. Przez $\text{nf}(T)$ oznaczamy postać normalną typu T . Dodatkowo wprowadzimy następującą regułę: $\frac{\Gamma \vdash t : S \quad S \equiv T}{\Gamma \vdash t : T}$ mówiącą, że jeżeli term jest typu S , to jest też typu dowolnego równoważnego z S .

Niestety, w tak zdefiniowanym systemie powstaje jeden problem. Nie chcielibyśmy, aby Bool Bool było dozwolone, tak samo, jak w świecie termów nie chcielibyśmy, by true true było dozwolone. W świecie termów, by rozwiązać ten problem, wprowadziliśmy typy na termach,

¹U Urzyczyna, w $T :: K \quad T$ to *konstruktor rodzaju*, K *rodzaj*, natomiast *typem* nazywamy konstruktor rodzaju $*$. My, kierowani składnią języka, wszystkie konstruktory rodzaju nazywamy typami.

²formalnie zdefiniujemy tę relację w rozdziale XXX

w świecie typów wprowadzimy *typy* na typach, czyli rodzaje. Piszemy, że $T :: K$, czyli typ T ma rodzaj K . Wprowadzimy też jeden rodzaj bazowy $*$.

Wszystkie typy, jakie pojawiły się w λ_{\rightarrow} , są rodzaju $*$. Np. $\text{Bool} :: *$, $\text{Nat} \rightarrow \text{Nat}$, $(\text{Bool} \rightarrow \text{Nat}) \rightarrow \text{Nat} :: *$, itd. Rodzaj $* \Rightarrow *$ będzie dla funkcji z typów w typy, np. $\lambda X. X \rightarrow \text{Bool} :: * \Rightarrow *$. $* \Rightarrow * \Rightarrow *$ bierze typ i zwraca funkcję typową, np. $\lambda X. \lambda Y. X \rightarrow Y :: * \Rightarrow * \Rightarrow *$, itd.

Teraz możemy λ_{\rightarrow} rozszerzyć o następujące konstrukcje:

- rodzaje

$K ::=$	rodzaje
$*$	rodzaj wszystkich typów
$K \Rightarrow K$	rodzaj funkcji typowej

- abstrakcję i aplikację typową na typach

$T ::=$	\dots
$\lambda X :: K. T$	abstrakcja typowa
$T \ T$	aplikacja typowa

2.1.2. System F

System F jest systemem, w którym dodatkowo, oprócz termów zależnych od termów, mamy termy zależne od typów. Wprowadzimy trzeci już rodzaj abstrakcji i aplikacji, poprzedni był w świecie typów, te będą w świecie termów. Znana jest nam funkcja identycznościowa $\lambda x. x$, w λ_{\rightarrow} możemy ją napisać na wiele sposobów: $\lambda x : \text{Bool}. x$, $\lambda x : \text{Nat}. x$, $\lambda x : \text{Bool} \rightarrow \text{Nat}. x$. W systemie F możemy wszystkie te funkcje zapisać jako: $\lambda X. \lambda x : X. x$. Zauważmy, że ten *term* przyjmuje jako pierwszy argument typ, następnie term pierwszego typu i zwraca go. Przykładem użycia takiego termu mogą być: $(\lambda X. \lambda x : X. x) [\text{Bool}] \text{ true}$, co daje true , albo $(\lambda X. \lambda x : X. x) [\text{Nat}] 1$, co daje 1 . W ten sposób powstała nam *uniwersalna* funkcja identycznościowa, której nadamy tzw. uniwersalny typ: $\lambda X. \lambda x : X. x : \forall X. X \rightarrow X$. Dodatkowo, jako że dodaliśmy już do systemu rodzaje, napiszemy $\lambda X :: *. \lambda x : X. x : \forall X :: *. X \rightarrow X$.

Po tym krótkim wstępie możemy już zdefiniować odziedziczone z systemu F własności takie, jak:

- abstrakcję i aplikację typową na termach

$t ::=$	\dots	termy
$\lambda X :: K. t$	abstrakcja typowa	
$t [T]$	aplikacja typowa	

- typ uniwersalny

$T ::=$	\dots	typy
$\forall X :: K. T$	typ uniwersalny	

2.2. Typowanie

2.2.1. Kontekst

Kontekst typowania opisany jest następującą składnią abstrakcyjną

$\Gamma ::=$	<i>kontekst</i>
\emptyset	<i>pusty kontekst</i>
$\Gamma, x : T$	<i>wiązanie typu</i>
$\Gamma, X :: K$	<i>wiązanie rodzaju</i>

Konteksty typowania będziemy często traktować jako skończone zbiory wiązań i będziemy używać teoriomnogościowych symboli na nich. Np. przynależność do kontekstu formalnie definiujemy jako:

$$\frac{}{B \in \Gamma, B} \quad \frac{B \in \Gamma}{B \in \Gamma, B'}$$

Definicje pozostałych operacji teoriomnogościowych są na tyle naturalne, że zostawiamy je Czytelnikowi do uzupełnienia.

2.2.2. Podstawienia (może pójdzie gdzie indziej, jeszcze zobaczę)

Oprócz zwykłego podstawienia za zmienne, które pozostawiamy Czytelnikowi do uzupełnienia, powinniśmy zdefiniować podstawienie za zmienne typowe.

- $[Y \mapsto T]X = \begin{cases} T & Y = X \\ X & \text{w.p.p} \end{cases}$
- $[Y \mapsto T](X_1 X_2) = [Y \mapsto T]X_1 [Y \mapsto T]X_2$
- $[Y \mapsto T](S_1 \rightarrow S_2) = [Y \mapsto T]S_1 \rightarrow [Y \mapsto T]S_2$
- $[Y \mapsto T]\forall X.S = \begin{cases} \forall X.S & Y = X \text{ lub } Y \notin FV(S) \\ [Y \mapsto T]\forall X.S & X \notin FV(\phi) \text{ i } Y \in FV(S) \end{cases}$
- $[Y := T]\lambda X.S = \begin{cases} \lambda X.S & Y = X \text{ lub } Y \notin FV(S) \\ [Y := T]\lambda X.S & X \notin FV(S) \text{ i } Y \in FV(S) \end{cases}$

2.2.3. Relacja \equiv

Jak wspomnieliśmy w rozdziale XXX, definiujemy na typach relację równoważność. S, S_1, S_2, T, T_1, T_2 to typy, K to rodzaj. Następujące trzy reguły:

$$\frac{}{T \equiv T} \quad \frac{S \equiv T}{T \equiv S} \quad \frac{S \equiv U \quad U \equiv T}{S \equiv T}$$

gwarantują nam równoważność relacji \equiv . Pozostałe reguły jak następuje:

$$\frac{S_1 \equiv T_1 \quad S_2 \equiv T_2}{S_1 \rightarrow S_2 \equiv T_1 \rightarrow T_2} \quad \frac{S_1 \equiv T_1 \quad S_2 \equiv T_2}{S_1 S_2 \equiv T_1 T_2}$$

$$\frac{S \equiv T}{\lambda X :: K.S \equiv \lambda X :: K.T} \quad (\lambda X :: K.S)T \equiv [X \mapsto T]S$$

2.2.4. Reguły rodzajowania :-)

W systemie F_ω każdemu poprawnie zbudowanemu typowi przyporządkowujemy rodzaj. Przyporządkowanie to określa relacja $(\cdot \vdash \cdot :: \cdot)$ zdefiniowana następująco.

Jeżeli zachodzi $\Gamma \vdash T :: K$, to powiemy, że *typ T jest rodzaju K w kontekście Γ* , gdzie relacja określenia rodzaju $(\cdot \vdash \cdot :: \cdot) \subseteq \Gamma \times T \times K$ jest najmniejszą relacją zamkniętą na reguły:

$$\begin{array}{c} \frac{X :: K \in \Gamma}{\Gamma \vdash X :: K} \quad \frac{\Gamma \vdash T_1 :: K_1 \Rightarrow K_2 \quad \Gamma \vdash T_2 :: K_1}{\Gamma \vdash T_1 T_2 :: K_2} \\ \\ \frac{\Gamma \vdash X :: K_1 \quad \Gamma \vdash T :: K_2}{\Gamma \vdash \lambda X :: K.T :: K_1 \Rightarrow K_2} \quad \frac{\Gamma \vdash X :: K \quad \Gamma \vdash T :: *}{\Gamma \vdash \forall X :: K.T :: *} \\ \\ \frac{\Gamma \vdash T_1 :: * \quad \Gamma \vdash T_2 :: *}{T_1 \rightarrow T_2 :: *} \end{array}$$

2.2.5. Reguły typowania

Jesteśmy już gotowi przedstawić reguły typowania zdefiniowanego wyżej systemu F_ω . Każdemu poprawnie zbudowanemu termowi przyporządkowujemy typ. Przyporządkowanie to określa relacja $(\cdot \vdash \cdot : \cdot)$ zdefiniowana następująco.

$$\begin{array}{c} \frac{x : T \in \Gamma}{\Gamma \vdash x : T} \quad \frac{\Gamma \vdash T_1 :: * \quad \Gamma, x : T_1 \vdash t_2 : T_2}{\Gamma \vdash \lambda x : T_1.t_2 : T_1 \rightarrow T_2} \\ \\ \frac{\Gamma \vdash t_1 : T_1 \rightarrow T_2 \quad \Gamma \vdash t_2 : T_1}{\Gamma \vdash t_1 t_2 : T_2} \quad \frac{\Gamma \vdash t : S \quad S \equiv T \quad \Gamma \vdash T :: *}{\Gamma \vdash t : T} \end{array}$$

2.3. Ewaluacja

2.3.1. Wartości

Wartości w F_ω zdefiniujemy dokładnie jak w λ_{\rightarrow} .

$v ::= \begin{array}{ll} & \text{wartości} \\ \lambda x : T. t & \text{wartość abstrakcji} \end{array}$

2.3.2. Ewaluacja

Ewaluacja w dotychczas zdefiniowanym F_ω przebiega w sposób standardowy. W rozdziałach XXX-XXX skupimy się na rozszerzeniach minimalnej wersji F_ω i pojawiają się tam nowe rzeczy. Teraz, dla czytelności, przetoczmy reguły ewaluacji dla wersji minimalnej (t_1, t'_1, t_2, t'_2, t to termy, v to wartość, $x:T$ to zmienna x typu T):

$$\begin{array}{c} \frac{t_1 \longrightarrow t'_1}{t_1 t_2 \longrightarrow t'_1 t_2} \quad \frac{t_2 \longrightarrow t'_2}{v_1 t_2 \longrightarrow v_1 t'_2} \\ \\ (\lambda x : T. t) v \longrightarrow [x \mapsto v] t \end{array}$$

2.4. Inne własności F_ω

Definicja 1. Reguły przepisywania typów w systemie F_ω w wersji Curry'ego standardowe, oprócz:

$$\frac{\Gamma \vdash M : \forall X \sigma}{\Gamma \vdash M : nf(\sigma[X := \tau])}$$

Nierozstrzygalne są problemy:

- sprawdzania typu: dane Γ, M, τ , Czy $\Gamma \vdash M : \tau$
- typowalność: dane M , Czy $\exists \Gamma \tau. \Gamma \vdash M : \tau$

2.5. pare słów o rozszerzeniach

3. Śladnia abstrakcyjna języka

4. Semantyka i typowanie

4.1. wyrażenia arytmetyczne i logiczne

4.2. unit i sekwencje

4.3. definicje lokalne

4.4. Rekordy

4.5. warianty

4.6. punkt stały

4.7. listy

4.8. typy egzystencjalne

4.9. typy rekurencyjne

4.10. dopasowanie wzorca

5. Rekonstrukcja typów

6. Własności i dowody

7. Praktyczne zastosowanie

8. Podsumowanie

Literatura

- [1] Pierce,